

هل مجرد ادعاء الوصية دليل ؟

آیا صرف ادعای وصیت یک دلیل به شمار می‌رود؟

الوصية المقدسة، كتاب محمد (صلى الله عليه وآله وسلم) العاصم لأُمَّته من الضلال، والذي شاء الله سبحانه أن يُحفظ من ادّعاء المبطلين، ليكون حجة واضحة على صدق صاحب راية الحق والهدى في زمن الظهور، عند إذن الله لآل محمد (عليهم السلام) بابتداء دعوتهم الإلهية الكبرى.

وصیت مقدس، نوشته‌ی حضرت محمد (صلى الله عليه وآله وسلم) است که بازدارنده‌ی امت از گمراهی می‌باشد؛ چیزی که خدای سبحان خواسته از ادعای اهل باطل محفوظ بماند تا حجتی آشکار باشد بر صدق صاحب پرچم حق و هدایت در زمان ظهور؛ آن گاه که خدا به آل محمد (عليهم السلام) اجازه می‌دهد تا دعوت بزرگ الهی خود را آغاز نمایند.

ولكن، بعض ادعاء العلم يحاولون صرف الناس عن هذا الدليل الإلهي العظيم، ويحملونهم على التشكيك به، بدعوى إمكانية احتجاج المبطلين بالوصية !!

ولی برخی مدعیان دروغین علم می‌کوشند مردم را از این دلیل بزرگ الهی بازدارند و با این ادعا که دروغ‌پردازان هم می‌توانند با وصیت احتجاج کنند، مردم را در این خصوص دچار شک و شبهه و تردید نمایند.

وبالرغم من أنهم عاجزون عن تقديم مثال واحد، عبر مسيرة الإنسانية منذ يومها الأول، يبرّر لهم فعلهم هذا، نجد أن القرآن الكريم يكذب زعمهم بوضوح.

این در حالی است که آنها حتی نمی‌توانند به یک نمونه یا مثال که این عمل آنها را در طول مسیر زندگی بشر از اولین روز توجیه کند، اشاره نمایند. می‌بینیم که قرآن کریم ادعای آنها را به وضوح تکذیب کرده است.

وعن شكهم هذا، كان (عليه السلام) يقول:

احمد الحسن (عليه السلام) درباره‌ی این شک و شبهه آفرینی آنها فرمود:

[يقولون: كيف يكون مجرد ادعاء الوصية دليلاً ؟ في حين القرآن يقول إنه دليل، وقد ذكر أن عيسى وأوصى وبشر بمحمد (صلى الله عليه وآله وسلم) للاحتجاج على النصارى.

«آنها می‌گویند: چه طور ممکن است صرف ادعای وصیت، دلیل باشد؟ در حالی که قرآن بیان می‌دارد که ادعای وصیت، دلیل است. قرآن بیان کرده که عیسی در مقام احتجاج با نصارا، به حضرت محمد (صلى الله عليه وآله وسلم) بشارت داده و به او وصیت نموده است.

ألا يرون أن الله سبحانه اعتبر مجرد ادعاء محمد (صلى الله عليه وآله وسلم) أنه هو من أوصى به عيسى حجة ؟

آیا نمی‌بینند که خدای سبحان صرف ادعای حضرت محمد (صلى الله عليه وآله وسلم) بر این که او همان کسی است که عیسی به او وصیت کرده است را حجت به شمار آورده است؟

وإلا لو لم يكن الأمر هو هذا، فما معنى ذكر الله سبحانه لوصية عيسى (عليه السلام) ؟

اگر به این صورت نبود، چه معنایی دارد که خدای سبحان از وصیت عیسی (عليه السلام) سخن به میان آورده است؟

أليس أنه ذكرها للاحتجاج بها ؟ وهل ذكر أن وصية عيسى فيها شيء غير الاسم الأول ؟

آیا جز این است که خدا این وصیت را برای احتجاج به آن بیان نموده است؟ و آیا ذکر نکرده که در وصیت عیسی چیزی جز نام اول نیست؟

إذن، القرآن يقرّر أن الوصية لا يدعيها إلا صاحبها.

بنابراین، قرآن تایید می‌کند که وصیت را فقط صاحبش ادعا می‌کند و نه کس دیگری.

علی کل حال، یفعل الله ما یرید، والله أمر هو بالغه].

به هر حال، خدا هر چه بخواهد انجام می‌دهد و خدا را امری است که خود، آن را به پایان می‌رساند».

* * *